

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Nu kunne det jo være spændende, hvis statsministeren ville fortælle, hvad det var, statsministeren mente, da han den 14. december sagde til Jyllands-Posten, at man må se på, om der kan gøres noget for de psykisk syge, som bliver ramt af kontanthjælpsloftet. Men det får vi måske ikke mulighed for at få at vide i denne debat, selv om det nok ville være en meget god idé.

Så må jeg spørge socialministeren: Vil det sige, at selv om Det Konservative Folkeparti kommer med et krav om, at psykisk syge skal undtages fra kontanthjælpsloftet og ungeindsatsen, vil socialministeren ikke rykke sig en tøddel, og det må De Konservative bare forstå?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg synes egentlig, jeg svarede ganske klart og dækkende på spørgsmålet angående de meldinger, som statsministeren er kommet med.

Når det gælder de personer, der bliver ramt af kontanthjælpsloftet, vil vi se på, hvordan vi kan forbedre deres muligheder for at komme i beskæftigelse, og vi vil se på, hvordan vi kan hjælpe de unge videre til enten at komme i beskæftigelse eller få en uddannelse. Denne aktive linje vil vi arbejde videre efter, for det, det drejer sig om, er jo netop at tage udgangspunkt i, hvordan situationen for den enkelte er, og hvilken støtte og hjælp der er behov for, når de problemer, den enkelte har, skal løses.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Jeg skal starte med at konstatere, at spørgsmålene fra regeringspartiernes medlemmer mest af alt har handlet om skat, og det skal jeg beklage. Men jeg har forstået, at socialministeren i sin besvarelse også har koncentreret sig en hel del om skat, og jeg skal konstatere, at socialministeren åbenbart forstår sig lige så lidt på skattepolitik, som socialministeren forstår sig på nogle af de sociale problemer, der findes ude i landet.

Det, der er interessant at få afklaret i dag – det kan jo ikke lade sig gøre at få ret mange andre meldinger fra regeringen – er, om det er sådan, at socialministeren vil meddele Folketinget, at man agter at indfri det løfte, som Det Konservative Folkeparti har givet de psykisk syge, der er ramt af kontanthjælpsloftet, og de psykisk syge unge, som bliver ramt af ungeindsatsen, om, at de kan blive undtaget og dermed løftes ud og

ikke rammes økonomisk. Vil socialministeren meddele Folketinget, at man agter at indfri det løfte? Eller dukker man endnu en gang Det Konservative Folkeparti og har ikke tænkt sig at hjælpe disse grupper?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg må sige meget klart til hr. Thomas Adelskov, at det er fuldstændig rigtigt, at jeg ikke forstår Socialdemokraternes skattepolitik, men jeg har altså også fået det indtryk under dagens debat, at det er der mange andre i Folketingssalen der heller ikke gør. Det ville jo være hensigtsmæssigt, hvis vi kunne få det skåret klart og præcist ud, men der har faktisk været mange meldinger, og det blafrer stadig fuldstændig i vinden, om Socialdemokraterne går ind for et skatteloft eller ikke gør det.

Kl. 18.15

Jeg kunne forstå efter fru Lotte Bundsgaards udmeldinger, at der var en række skatter, der ikke skulle hæves, men på den anden side kunne vi så heller ikke få klar besked om, hvad det egentlig ender med. Det, vi fik klar besked på, var faktisk, at vi skulle vente 3 uger, til man havde fået det afklaret i den socialdemokratiske lejr.

Jeg har klart sagt, at vi agter at se på de problemer, der er for personer med sindslidelser, og give dem de muligheder, der er for at komme i beskæftigelse med de forudsætninger, som de har. Det vil sige, at vi vil ind og se på, hvad det er for nogle problemer, der gør sig gældende, hvad det er for nogle foranstaltninger, der skal til, for at de også kan komme uden om kontanthjælpsloftet ved at komme i beskæftigelse.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Det var ganske tydeligt en gang til, at to tredjedele eller tre fjerdedele af socialministerens tale tid handlede om skat. Det handlede sådan set ikke om, hvordan vi kan hjælpe nogle af de svage mennesker, som vi har i det her samfund.

Vi taler om nogle unge mennesker, som måske kun har 1.000 kr. til sig selv om måneden at leve for, og så siger socialministeren, at dem må vi finde et arbejde til. Der er tale om psykisk syge mennesker, der i forvejen slås med deres sygdom og prøver at komme ud af den sygdom, og så er svaret fra socialministeren: Dem må vi finde et arbejde til. Det er, som om mantraet nu er blevet, at det at arbejde i sig selv gør rask.